

precisiemetaal **WARNIER**

“WARNIER ZWAAIT UIT...” – een interview met Henk Donker –

Na interviews met voornamelijk nieuwe krachten laten we ditmaal een werknemer aan het woord die afzwaait bij Warnier. Henk Donker heeft de respectabele leeftijd van 66 jaar bereikt en mag na vele jaren trouw dienstverband van zijn welverdiende pensioen gaan genieten. Hoog tijd voor een openhartig afscheidsinterview! ☺

Goedemiddag Henk! Fijn dat je even tijd vrij kon maken voor een interview. Laten we even beginnen met wat achtergrondinformatie en vervolgens maken we even een sprong in de tijd, gaan we terug naar het begin.

“Is goed! Ik ben dus Henk Donker, 66 jaar en woonachtig op een mooie woonboerderij in Makkinga. Ik ben al bijna 42 jaar gelukkig getrouwd, heb twee kinderen (een zoon en een dochter) die beide het nest al lang en breed hebben verlaten. Daarnaast een kleindochter, een heel mooi meisje.”

Je hebt ongetwijfeld een rijke werkhistorie. Waar en wanneer begon het en hoe kwam je uiteindelijk bij Warnier terecht?

“Na de lagere school ben ik begonnen op de LTS. Echter, al gauw zei één van mijn leraren dat hij dacht dat ik geschikt zou zijn voor de MTS in Drachten, dus na een toelatingsexamen kwam ik daar terecht. Daar volgde je drie jaar de lessen en in het laatste jaar doorliep je meerdere stages. Mijn vierde en laatste stage doorliep ik bij het Provinciaal Electriciteits Bedrijf (PEB/NUON) aan de Emmakade in Leeuwarden. Tijdens de laatste week van deze stage kreeg ik een dienstplicht-oproep van onze Koningin, wat betekende dat ik bij de Luchtmacht ging. Anderhalf jaar bij de Luchtmacht gezeten en daar een hele mooie tijd gehad die ik absoluut niet had willen missen. Wel veranderde het mijn toekomstplannen even, omdat ik na de MTS dus niet direct aan het werk ging, maar bij de Luchtmacht ben beland.”

“In '74 zat mijn dienst erop en ben ik gaan solliciteren. Ook ingeschreven bij het arbeidsbureau en binnen veertien dagen kon ik via hen terecht bij een constructiebedrijf in Oosterwolde. Ondertussen was ik wel nog om mij heen aan het kijken en na circa. een jaar heb ik gesolliciteerd bij Cebeco (nu Agrifac). Na zes jaar in Steenwijk te hebben gewerkt vond er een reorganisatie plaats, waarbij ik helaas 'mocht' gaan. Een korte tijd thuis gezeten om mij te oriënteren op de toekomst en toen kwam mij ter ore dat een bedrijf in Oosterwolde mensen zocht. Gesolliciteerd, aangenomen, en hier heb ik meer dan twintig jaar gewerkt, meerdere directies doorstaan, tweemaal een faillissement. Kortom, alles meegemaakt Het laatste faillissement was ook definitief waarna een man of veertig werd ontslagen. Daar sta je dan als 50+er na vele jaren trouwe dienst. Ik heb uiteraard de volledige drie maanden opzegtermijn mijn taken nog vervuld, daarmee goede wil getoond, wat mij zeker geholpen heeft met het vervolg.”

“Na een bepaalde periode gonsden er overnamegeruchten. Toen een overname uiteindelijk daadwerkelijk het geval bleek ontmoette ik Hilbrand en Madeleine en kortgezegd zijn we inmiddels alweer vijftien jaar verder. Ik heb enorm veel respect voor wat zij tezamen neer hebben weten te zetten. Peter Warnier was destijds 65 toen hij het geheel verkocht en Hilbrand was op dat moment jong, ambitieus en had er bovendien enorm veel zin in. Hilbrand en Madeleine hebben keihard gewerkt en daarmee een heel mooi bedrijf weten neer te zetten, daar neem ik mijn spreekwoordelijke hoed voor af.”

Nu we bij jouw tijd bij Warnier zijn aanbeland, hoe zou jij jouw karakter (al dan niet op de werkvloer) omschrijven?

“Ik ben rustig, laat me niet gauw gek maken. Ik kan goed observeren en neem tijdens mijn werk heel veel in mij op. Daarnaast moet je altijd eerlijk blijven, naar collega's, maar ook zeer zeker naar de klanten.”

Als we even een zijweg inslaan, wat voor hobby's/passies heb je buiten werktijd?

“Ik bezoek drie keer in de week de sportschool in Oosterwolde. Ik heb daarnaast van jongs af aan gekorfbald in Nijeberkoop en later in Makkinga (ook nog een jaar of vijf voetbald). Mooie jaren actief als speler, maar ook als bestuurslid. Het bekleden van bestuursfuncties is uitermate leerzaam, is toch ook een politiek spel op zich. Op een gegeven moment ben ik echter minder gaan spelen en heb ik de scheidsrechtersfluit opgepakt. Ik heb in de noordelijke provincies en af en toe midden-Nederland op eerste klasniveau mogen fluiten. Toen het spel op termijn verder moderniseerde, sprak het mij minder aan. Ik heb het seizoen afgemaakt en toen was het ook resoluut klaar. Heb enkel nog een aantal keren het Schoolkorfbaltoernooi gefloten, gewoon voor het plezier. In de korfbaltijd heb ik het enorm naar mijn zin gehad, we hebben o.a. de Friese bekerfinale naar Makkum weten te halen waarbij de beker werd uitgereikt door Ed Nijpels, toenmalig Commissaris van de Koningin. Dat zijn toch dingen die je bijblijven.”

Dat kan ik me goed voorstellen, mooie ervaringen en een voor ons een leuke kijk in jouw privé leven. Weer even terug naar Warnier, wat was in feite jouw functieomschrijving hier?

“Werkvoorbereiding en een stukje inkoop (materialen e.d.). Een klus komt binnen en wordt geaccepteerd. Uit de tekeningen moet vervolgens het materiaal getrokken worden. Daarnaast altijd veel contact met leveranciers gehad, maar ook met klanten over bijv. technische zaken. Bij materialen behoren daarnaast de nodige certificaten, inkoopfacturen moeten gecontroleerd worden, etc. etc. Al met al een divers takenpakket.”

Waar lag voor jou de meeste uitdaging?

“Kortgezegd in die diversiteit en dat is ook direct hetgeen wat ik het mooist vond. Er komen continu dingen tussendoor en als je zoals ik houd van organiseren/dingen regelen dan geeft het veel voldoening als je de zaken voor elkaar weet te krijgen. De goede contacten met klanten en leveranciers die ik net aanhaalde, helpen daarbij.”

“Misschien een leuke anekdote die laat zien hoe belangrijk zulke contacten zijn. Op een gegeven moment bestond Vink, een kunststofleverancier uit Didam, zestig jaar. Die viering heb ik bezocht. Je kon alles bekijken binnen het bedrijf, hapje en een drankje, alles perfect geregeld. Het mooie is dat je op zo'n dag al die mensen die je al jaren aan de telefoon spreekt, maar nooit ziet, dan daadwerkelijk ontmoet. Je hebt een gezicht bij de naam en vice versa en dat versterkt de band. Daar heb je later beide weer veel profijt van. Heb je net wat meer voor elkaar over.”

Wat waren voor jouw echt hoogtepunten tijdens jouw dienstverband?

“De verhuizing naar het nieuwe pand en daarbij de opening was wel een absoluut hoogtepunt. Er zit geen dubbeltje van mij in het bedrijf, maar dat neemt niet weg dat je op zulke momenten (in mijn ogen met recht) erg trots bent op waar het bedrijf op dat moment staat.”

“Een hoogtepunt met een meer persoonlijke noot is het echtpaar Pierik. Werken met Madeleine en Hilbrand voelt in feite niet als werken. Ze zijn heel sociaal en het voelt daarmee meer als een grote familie. Dit laat zich zien in meerdere dingen. Bijvoorbeeld de cursussen, beurzen, etc. die ze met regelmaat aandragen. Dit kost hun geld en je bent daarbij meerdere dagen niet op de zaak, maar ze willen investeren in kwaliteit. Niet alleen in materiaal, maar ook in hun mensen. En dat is natuurlijk een indirecte investering in het bedrijf aan sich. Heel mooi. gewoon omdat ze het verdienen. Dat hebben ze zelf afgedwongen.”

Nu 'het einde' in zicht is; wat ga je het meest missen?

“Het contact met de mensen. Niet alleen met leveranciers en klanten, maar ook de fijne werksfeer en af en toe de praat onder de koffie, zoals bijv. vanochtend over het damesvoetbal. Het stangen, beetje ouwehoeren, ja dat ga ik zeker wel missen.”

En waar ga je straks al die tijd die vrij komt aan besteden?

“Ik heb met mijn vrouw al een mooie reis naar Nieuw Zeeland mogen maken, daar zou ik nog wel weer eens heen willen, schitterend. Hoog op het lijstje staat ook Zuid-Afrika. Lijkt me machtig om bijvoorbeeld 'the big five' eens in levenden ije te kunnen aanschouwen.”

“Verder fietsen we graag, maar bleef dat tot op heden beperkt tot de weekenden en dan met name de zondagen. Ook hebben we op onze woonboerderij veel ruimte met ook wat vee zoals geitjes en kippen. Ik krijg straks meer tijd voor dat soort dingen en dat is wel lekker. Rustig zal het vooralsnog zeker niet worden. Naast hetgeen ik zojuist noemde heeft mijn vrouw bijv. ook zeven oppaskinderen aan huis en daarnaast hebben we natuurlijk onze prachtige kleindochter met regelmaat op bezoek.”

Heb je verder nog wensen voor de toekomst?

“Gezond blijven, zowel mijn naasten als ikzelf. Verder hebben we samen een leuk pensioen opgebouwd waarmee we uitstekend uit de voeten kunnen. Ik zie de toekomst rooskleurig in.”

Wil je jouw collega's bij Warnier nog een wijze les meegeven?

“Het belangrijkste is dat ze begrip houden voor elkaar, af en toe misschien nog wat meer dan nu al het geval is. Ze moeten onthouden dat ze het werk niet alleen voor de baas doen, maar ook voor hen zelf. Als je baas het goed heeft, heb jij het ook goed. En bij deze baas is dat zeker het geval.”

Henk, bedankt voor het interview. Erg leuk en interessant om een (klein) deel van iemands levensverhaal op te mogen tekenen. Geniet van je pensioen!